

burde der absolut være en Overgangstid, inden den træder fuldt ud i Kraft, men jeg haaber, at det skal lykkes at komme dertil, at man nøjes med en væsentlig mindre Ejendomsskyld, om vi i det hele taget skulle have nogen, hvad jeg, som nævnt, for mit Vedkommende ikke skal modsætte mig. En Ejendomsskyld, der indbragte mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{3}$ af Hartkornsskatternes Beløb, forekommer mig kunde være nogenlunde passende, men jeg nævner dette kun som noget rent foreløbigt. Det svarer i nogen Maade til Skattekommissionens Forslag, som lader $\frac{1}{4}$ af Hartkornsskatterne blive staaende og overfører $\frac{1}{4}$ til Kommunerne, uden at dette direkte kommer Hartkornbesidderne til gode. Det vilde blive en Ejendomsskyld af omkring ved 0,5 eller 0,6 pro mille. Det sidste Tal er det, man har i Sverig; ifølge Professor Fælbe-Hansens „Finansvidenskab“.

Har jeg saaledes adskilligt at indvende imod den foreslaaede Ejendomsskyld, saa har jeg endnu mere at indvende imod Kildebeskatningen. Forslaget derom er efter min Mening meget uheldigt. For det første udelukker det, hvad allerede den aerede sidste Taler har gjort opmærksom paa, at man kan naa til en stigende Skala for Indkomstskatten; og det er dog erkendt fra alle Sider, at det kun er billigt og retfærdigt at have en saadan moderat stigende Skala for Indkomstskatten. Det er uomtvisteligt, at de store Indtægtshavere have bedre Raad og Evne til at svare en noget større Procent end de, der have den mindre eller lille Indtægt; men selv bortset derfra vilde jeg være en absolut Modstander af Kildebeskatningen. Jeg tror ikke, at man særlig i det lange Løb ved den vil komme til at ramme der, hvor man sigter; i Stedet for at naa til, at Kapitalisten kommer til at svare Skat i Forhold til sin Kapital og Indtægten af den, vil man i det lange Løb tværtimod komme til, at Skyldneren kommer til at svare Skatten i Forhold til sin Gæld og den Udgift, han har af den. Jeg skønner nemlig ikke rettere, end at Kildebeskatningen vil faa en meget uheldig Indflydelse paa vore Kreditforeningers Obligationers Kurs, hvad jeg allerede berørte ved Kommissionsforslagets 3die Behandling her i Tinget. Denne Kurs sættes nemlig allerede nu for en væsentlig Grad i Udlandet. Mange Kreditforeninger have i en Række af Aar arbejdet meget ihærdigt paa at trænge ind paa de udenlandske Markeder med deres Obligationer, og det er ogsaa lykkedes flere af dem i en ret betydelig Grad. Og da Foreningerne

betragte det som en af deres allervigtigste Opgaver til enhver Tid at skaffe Laansøgerne de billigst mulige Laan; ville de bestandig gøre, hvad de kunne, for at vinde et større og bedre Marked for Afsætning af deres Obligationer. De ville derfor heretter blive nødte til i stadig stigende Grad at søge til Udlandet med dem. Men naar dette er saa; saa forekommer det mig aldeles givet, at Obligationernes Kurs i høj Grad vil blive paavirket af Kildebeskatningens Gennemførelse. Kursen paa et Papir bestemmes — under Hensyn til Pengemarkedets Tilstand i øvrigt — af to Ting: *Tilliden* til vedkommende Papir og *Papirets Udbytte*; men formindske vi Kreditforeningsobligationernes Udbytte, vil det derfor selvfølgelig indvirke paa den Pris, vi kunne afsætte dem til i Udlandet, saa meget mere, som det særlig er de store Institutter, der fastsætte Kursen ved deres større Indkøb; men de store Pengeinstitutter ere meget fint mærkende Apparater. Derfor vil en Formindskelse af Udbyttet utvivlsomt give sig tilsvarende Udslag i et Kursfald, og det er et Spørgsmaal, om det ikke bliver mere end et tilsvarende Udslag i Kursfald; det er et Spørgsmaal, om man ikke her særlig vil kunne sige: Det er det første Skridt, som koster. Formindske vi ved Kildebeskatningen vore Kreditforeningsobligationers Udbytte, ligger det Ræsonnement snublende nær for de udenlandske Købere, at naar man har gjort det første Skridt og formindsket Udbyttet med 2 pCt. af Renten, er det ikke usandsynligt, at man Tid efter anden vil gaa endogsaa væsentlig højere. Kursen vil derfor ret sandsynligt ikke falde blot i Forhold til den Skat, vi nu paalægge, men en Del stærkere. Og da Kreditforeningsobligationernes Kurs jo er et Udtryk for den effektive Rente til Kreditforeningerne og derigennem i Virkeligheden ret bestemmende for Rentens Højde i det hele, forekommer det mig, at alt, hvad der kan siges om Kildebeskatningens uheldige Virkning for Kreditforeningernes Skyldnere, Tid efter anden i større eller mindre Grad ogsaa vil komme til at gælde Skyldnerne til andre Insitutter. Og man kommer da sluttelig til at beskatte Skyldnerne i Forhold til deres Gæld og Udgiften ved den, i Stedet for at Meningen var den at beskatte Kapitalisterne i Forhold til deres Kapital og Renteindtægt. Og det er en meget uheldig Følge. Jeg ved vel, at det ikke lige straks bliver Forholdet, da de, der have deres Prioritetsforhold ordnede, ikke paa den Maade berøres af Kildebeskatningen, saa længe Pri-